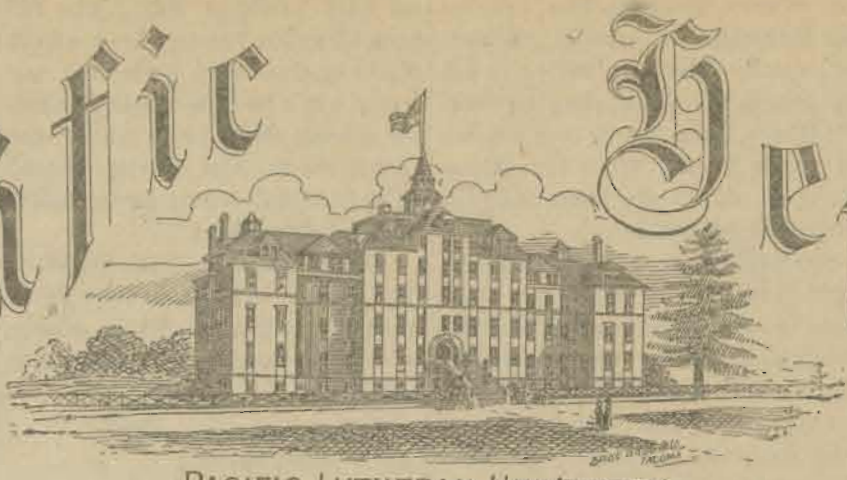

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 41

Parkland, Wash. 15. Oktober 1895.

5te Aarg.

Tror du paa Guds Søn?

(Joh. 9. 24.)

Idag det Spørgsmaal er os givet om fast vi staar paa Troens Grund, om saa vi lever, at til Livet vi ind kan gaa i Eddens Stund, om vi bestandig staar paa Bagt og paa os selv i Alt gi'r Agt.

Idag det Spørgsmaal til os lyder, om Tro vi har paa Frelsens Ord, om vi i ham os ene fryder og elsker høit hans Livens Ord, om vi paa ham til sidste Dag vil lægge al vor Betsforuds Sag.

Men skal vi det med dette sige: Vi tror paa Himlens Kongerig og venter hvi i Lysets Rige at hente saa vor Troes Løn, da vi i Verden have maa og ene med vor Jesus gaa.

Og er det saa, at vi Guds Naade erhverve vil til Sjælens Gavn og frelse vil bli af Syndens Baade, da maa vi tro paa Jesu Naad, — og Verdens Lyd vi hade maa — kun ene med vor Jesus gaa.

Vort Liv maa bli til Herrens Været et Liv i Gudsragt, Kjærlighed, en Stræben mod at Herrens være, at naa til hans Barmhjertighed, — et nogenstunde glemme vort det store, store, han har gjort.

Og da, naar Troen vor er prøvet i Livets Moor, Livets Strid, da skal vi ei gaa vort bedrøvet, naar endt er her vor Vandring Liv, — da saar vi Livets Krone god, fordi vi tro til Guden stod.

Ja, held enhver, om han beværet sin Tro, sit Haab, sin Kjærlighed, da vi kan skal af alle Færet gaa frelse til Himlens Herlighed, hvor han i evig Jubel-Sang skal møtte af sin Sjæle-Drang.

Hjælp, Herre, hjælp enhver, som beder — giv Troen, Haabet — hjælp og saa, at hver og en kan føger, leder for dig at finde, dog at naa! Lad Kampen lattes for enhver, som følger dig at komme nær!

L. Korsfæst.

Enhver paa sin Post.

(M. C. Juncke.)

De enkelte Kaldsgrene er uendelig mangfoldige i vore Dage! Fandtes der oprindelig kun Agerdyrkere og Hyrder, saa er det med den voksende Kultur, navnlig i vort Nærhørdede, Livet blevet overordentlig broget. Hvilken Forskjel er der ikke mellem Ministeren, som bestemmer Millioners Skæbne, og Gadesfejeren og Lampetænderen; mellem Sømanden, som pløjer Havets Bølger, og Jordbrugeren, som stille rydder Landet med sin Plog; mellem den store

Astronom, som følger Stjernernes Baner, og Bassekonen, som renser sine Medmenneskers lidne Sjæle; — hvilken Forskjel er der ikke mellem Lægen, som søger at lindre den syge Menneskets mangfoldige Lidelser, og Modehandlerinden, som tjener Forføngelighedens Behov; mellem Læreren, som danner Ungdommens Aand og Hjerte, og Graveren, som Nar ud og Nar ind sætter sig ned i Jorden; mellem Dommeren, som hæver Lov og Ret, og Kunstneren, som lever i det skjønnes Verden; mellem Postbudet, som hver Dag gennemvander de samme Gader, og Videnskabsmanden, som søger at trænge ind i Naturens dybeste Hemmeligheder; mellem Generalen, som udfæstet Felttogspalter, og Moderen, som i det stille Hjem pleier sit Barn ved Dag og ved Nat. Man tæller Menneskenes Livstid i Hundredevis, og man maa indrømme, at de er uendelig forskellige med Hensyn til Betydning og Tiltrækning. — Uden Tvivl er det en af Forældres og Opdrageres helligste Pligter at iagttage, for hvilket Kald hvert enkelt Barn er bestemt. Ethvert Menneske har sine af Gud givne Anlæg, som allerede tidlig viser sig i Barnets Lege, Lyster og Tilbøieligheder, i dets Færd og i dets smaa Beskæftigelser. Kun naar man agter paa disse Anlæg, pleier og udvikler dem, kan da kan Mennesket blive, hvad det skal være.

Men netop paa dette Omraade syndes der forfærdeligt. Slev Foragt for de medfødte Anlæg, taabelige, forudsattede Planer, som for det meste staar i Forføngelighedens Tjeneste, tilfældige Hensyn, hvoraf man lader sig lede, dette og meget andet er de sørgelige Aarsager til, at tusinde og atter tusinde ædle Spirer gaar tilgrunde, at en Mængde Mennesker kun føler sit Kald som en Dvangstræie, at der overalt i Verden brimler af "forfærdede Menneskeliv." — Men vistnok er det ikke altid Forældrenes Skyld, naar Børnene ikke kommer ind paa de Baner, som Naturen har anvist dem. Ikke alene er det saa, at Opdragere ofte, selv med den bedste Vilje, mangler den fornødne Dommetraft, na, endnu oftere mangler de de materielle Midler, som er nødvendige for at uddanne de naturlige Gaver og Anlæg. Uvillige herlige Spirer og Evner kommer ikke til Udfoldelse her paa Jorden. Det er sørgeligt; vi kan i Virkeligheden kun da trøste os herover, naar vi deraf udleder et vist Bevis for Sjælens U dødelighed, for et Liv hinsides, hvori alle Kræfter kan udfolde sig.

Hvor forskellige imidlertid Menneskenes Livskraft er, et Kald skal og maa

enhver have. Det er Guds hellige og urokkelige Ordning, at ethvert Menneske skal arbejde, saalænge han har Arbeidskraft. Den, som ikke arbejder, fører ikke et menneskeligt Liv og har derfor heller ingen Ret til at eksistere. Jeg ved, at jeg med saadanne Ord staar i Afstand i Ansigtet, som regner sig selv til de bedste i Folket, og jeg er saa medlidende, at jeg vilde vige tilbage for at tilføie dem dette Slag, der som det var mit Slag. Men det er Guds Ord, som jeg her lader tale.

Vår tro og tilfreds i dit Kald!

Vi skal anse os selv som Guds Husholdere. Men af en Husholder forlanges der hverken mere eller mindre, end at han skal befindes tro, at han skal bruge sit store Lod efter Guds Vilje. At være mere end tro, er ikke nødvendigt, ei heller er det muligt. Men den, som ikke er tro har derved dømt sig selv. Men vi kalder ei et Menneske tro, fordi han ikke skjæler, ikke lyver, ikke tilvender sig, hvad der ikke er hans; kun den kalder vi tro, som bruger, hvad han har, paa en rigtig Naade. Tro er den, hvem man fuldt ud kan stole paa, fordi han gjør alt for Guds Ansigt, "ikke med Tientjeneste, som de, der vil tællens Menneskene, men i Hjertets Enfoldighed som for Kristi Naavn". Ligesom det gælder at "nytte Tiden", saaledes gælder det ogsaa at bruge den legemlige og aandelige Kraft.

Den, som i sit Kald ikke nder, hvad han kan yde, den, som ikke anstrenger sig for steds at gjøre sit Arbejde bedre og fuldkomnere, han er ingen sund Kristen. "Lediggang er Roden til alt ondt", — dette gamle Ord gælder ligesaa vel om hele Nationer, der hviler paa sine Laurbær og Guldbarrer, som om enkelte Mennesker, der tror om sig selv, at de er færdige. En ægte Kristi Discipel er en Fremstudsmand i dette Ords bedste Forstand. Han jager i alle Ting efter Fuldkomnethed. Man skal ikke sige: "Det er vigtigere for en Stomager, at han trægter efter det evige Liv, end at han arbejder stærkt og betvemme Sto;" man skal ikke sige: "Det er vigtigere for en Moder, at hun fører sine Børns Sjæle til Jesus, end at hun sørger for deres legemlige Renhed." Ganske vist er det saa, at i og for sig er hint vigtigere end dette; det vilde være latterligt at stille et Par Sto og Guds Herlighed ved Siden af hinanden. Men det er Hylkeri, naar nogen stiller gode Sto og det evige Liv, hellige Børn og vaskede Børn i Modsetning til hinanden. Den er en flæk Tjener, for hvem det lille er saa lidet, at han ikke finder det Umagen værd at være tro deri; hos et saadant

Menneske vil det heller ikke være synderlig bevendt med Trostaben i det store, hvor mange fromme Ord han end fører i sin Mund. Det gælder i lige Grad baade om det største, det store og det lille, hvad Digteren siger:

"Trostab gælder først og sidst
i Himmel og paa Jord;
Arbejd tro, da er du vist
i Herrens Dine stor."

Denne Trostab er Moder til den indre Tilfredshed og Glæde i Arbejdet. At, hvad de fleste Mennesker nu mangler, er Glæde i Arbejdet, — hvad der mest mangler os er "at arbejde i Stillehed", hvortil Apostelen Paulus saa alvorligt formaner de spærmeriste Tesalonikere. I denne Formaning til at arbejde "i Stillehed" ligger en Advarsel mod, at man ikke skal gjøre mange Opførelser, naar man gjør sin Pligt, som om dette var noget særdeles rosværdigt. Man møder altfor hyppigt i alle Stænder Mennesker, som laver sig en glimrende Værestone af sit sure Arbejde, som dog skal falde af sig selv. Man skal tro, at de havde gaaet i Skole hos Hønsene, der lagler for hvert Egg, de lægger. Alligevel glæder man sig dog endnu, naar man træffer Mennesker, som har Glæde af at arbejde, og som er begejstrede for sit Arbejde. Men er det ikke saa: disse glade Arbejdere er saaede tyndt i Verden, medens vi for hvert Strid møder saadanne, der er utilfredse med sit Kald og sin Viosstilling? Det hører med til mine Ungdoms-erindringer, at der fra mangt et Stomager-, Smeder- og Strædderværksted i mit Hjem lød en Sang, saa ofte og i saa glade Toner, at jeg til sidst lærte den og huflet den endnu; Sangen begyndte saaledes:

"Under Himmels Høie Lag
Er jeg glad og stille;
Vad der saa tro Dag til Dag
Saa, som Gud mon vil!" o. s. v.

Jeg indrømmer, at det er en temmelig ubeindelig liden Sang. Men der taler en Lykke og et Belysning ud af den, som nu er fjelden at finde. At, Fjeldene og Menneskene har forandret sig! Dog, vi vil være retfærdige! Formaning til at arbejde i stille Tilfredshed og Glæde, hvor mlod og fremt den end lyder, synes ofte i Livets Virkelighed at være hjerteløst og haard Tale. Og den er det ogsaa, dersom den ikke fremsendes i en medlidende Aand, og dersom ikke de, der taler saaledes, har en hellig og alvorlig Lyft til at sette de uadværte tungt Værde. Det lader sig ikke nægte, at de "dannede", hvis Livsgræning slæfer dem et sorgløst og anskændigt Udførelse o. mange adle Nydelse, at de har utallige Fortrin fremfor de fleste af sine Medmennesker. Det lader sig ikke nægte, at Tusinder og atter Tusinder af Familier er i en Stilling, som ingen lunde svarer til de hellige Tanter om et ærenseligt Kjærlighedsfamiliat, som Jesus Kristus har bragt ind i Verden; jeg vil i. Gls. kun minde om visse Sklags Færdigheder.

Afskedsfest.

Som omtalt i forrige No. af "Herold" samledes Universitetets Bærere, Elever og Medlemmer af Parkland Menighed i og udenfor Past. Hørstads Hus, Torsbøgs Aften den 3die ds., for at sige ham og Gæstene Farevel.

Parkland Cornet-Band spillede først et Par gamle Stykker. Derpaa hilkede Pastor Larsen dem i de Forsamledes Raad og bad om Undskyldning fordi man kom om Aftenen og lagde Vægt paa deres knappe Tid, da de skulde gjøre sig færdige til Californiarjse næste Dag; men man syntes at maatte benytte den deilige Raanefestsaften til dette Niemeds Opnaelse. Han mindede om deres Livsopførelse, hvilke ikke var ham saa ubekendte, da han havde kjendt dem, saa at sige, fra deres Barndom. Han vidste at Gud havde udrustet dem med store, baade legemlige og sjælelige Gaver og styret det saa, at de havde faaet rig Anledning til at udvikle og gjøre Brug af dem. De havde fra Barndommen været præget med Fattigdom, Savn og Røge paa forskjellige Maader, men Gud havde vundet alt til det Bedste. Gud tog Mrs. Hørstads Moder bort fra hende, da hun var ung, men styrede det saa, at hun fik gode Pleiefædre i Kristianstad, Norge, hvor hun fik en god Opdragelse og fik lære adskilligt, som blev hende til stor Nytte i hendes senere Livsstilling. Han mindede om Cyr. Scriver's Ord: "Beljædt er vel en Trøst, men bedre vel opdragen, vel gift er Livets Lyk, vel bød er hele Sagen." Nu havde Herren ført hende vel gennem de 3 største Stadier, men den 4de og vigtigste staa endnu tilbage. Vi vil bede og haabe, at han som har fuldført det Første vil ogsaa gjøre det Sidste, og om saa er hans velbehagelige Vilje lade hende leve mange Aar, som Medhjælper for sin Mand og en kristelig Opdragerinde for sine Børn og endelig: Det tør vi bede om uden Viskaa, at lade dem alle samles i den evige Salighed.

Past. Hørstads havde han kjendt siden han i 1865 begyndte at gaa paa Luther College. Han havde været meget sammen med ham og havde den Glæde at iagttage hans Flid og Arbeidsdygtighed, baade med Haanden og Munden.

Da han steg efter sin Konfirmation begyndte sit akademiske Kursus, var han, saa at sige, næsten ubevidst, men han tog fat paa legemligt Arbejde ved Siden af Studierne for at forjæne lidt og ikke ligge andre til Byrde. I Frierterne arbejdede han paa Farmarbejde med høsting og høsting, og da han var en god Arbejder, fik han stor Dagløn eller Maanedsløn. Ja endog efter at han blev theologisk Student arbejdede han om Dagens paa Markarbejde og om Aftenen studerede og steg han sine Prædikener til de kommende Søndage.

I de Dage ansaa man det, ganske mere end nu, for en høderlig og nyttig Beskæftigelse, hvad man nu kan vil kalde "dirty work", stalle i Fjæset, melke Kjøer, osv.

Past. Larsen fortalte en liden Aekdot fra sine Skoledage ved Blatville Academy, Grant Co., Wis., i 1853. Skolens Principal, Mr. J. L. Richards, en Graduent fra et berømt College i Maine vilde ved sit Eksempel lære de unge Gutter og Bønder, at de ikke burde komme sig ved at gjøre et høderligt Arbejde, om det ikke var saa behageligt

for forfædte Næser og Skin, naar det var nødvendigt og gavnligt. Skjædet en formuende Mand og boede i en stor og prægtig Murstensbygning ligeoverfor Skolen, satte han sig dog i Gaden og vaskede sin Næse, for at hans Elever skulde se, at han ikke skammede sig ved at gjøre Budeerfjendte.

Da Pastor Hørstads havde afsluttet theologisk Examen ved Concordia Seminar i St. Louis, fik han Strag Kald fra Goose River, N. D. Han raadsførte sig ikke med Kjød og Blod, eller spurgte efter hvor store Indtægterne vilde blive; men begav sig enlig paa den lange Rejse, stottende sig til Guds Dros Stad, for med Ordet og Sakramenterne at samle en Brud for Frelseren. Dette lykkedes vel, skjødt der da var bare spædte Kyster tilbage af vore Landsmænd. Mængden var gaaet til andre Samfund. Nu er der mange store Menigheder, fordele i mange Præsteskald, tilhørende vort Samfund. I Harmony, Minn., blev han kjendt med en ung Bide, som han havde udsæet sig til Husken, og da han efter fattig Beliggenhed havde faaet sig et Hjem i Dakota kom han tilbage og lærte den Ulaarne til Brud, holdt Bryllup og reiste med hende tilbage til sin Birkelæres.

Det var nok ofte trøst for en ung Hustru at sidde derhjemme i Nidbygget, selv alene og siden med smaa Børn, naar Manden var ude paa Embedsrejser, som ikke var sjelden, da han for det første havde mange og lange Missionstogter, og siden blev valgt til Formand for det store og vidstrakte Minnesota Distrikt, men værst blev det da han fik i Opdrag at missionere ved Pacifickysten; dog, alt dette fandt han sig taalmodig i, og da Herrens Time kom, fulgte han ogsaa med sin Mand hid og lod sig nøie med en ringe Bølg, ihuskomme sit og sin Mand's Valgprog: "Hvor Gud mig fører, gaar jeg glad, Sin, ikke jeg, skal raade, Jeg kalder allehver, hvad min Gud mig stiller, Raade, Gud fører mig dog lige hjem, Thi gaar jeg altid trøstig frem, Og paa hans Hjerte drister."

Da Past. Hoel fra Coerret var tilstede og han havde været med Hørstads paa Missionsmarken i længere Tid, bad Larsen ham at fortælle lidt om Missionsarbejdet her paa Kysten.

Past. Hoel fortalte, at han havde drevet Missionsarbejdet sammen med Hørstads i 4 Aar. Han formaadede ikke at sige, hvad Hørstads havde været for ham. Og om han end prøvede at tolke sit Hjertes Følelser, saa vilde han dog ikke blive forstaaet. Tilnærmelsesvis vil de, som har haft en hjærlig Fader kunne danne sig et Billede herom, naar han siger, at Hørstads havde været for ham, hvad en søn Fader er for sin Søn. Ofte gik han til ham nedtrykt og bidesvet, men han blev nu hjulpen med Raad og Daad og gik hjem igjen opmuntret, styrket og trøstet.

Og nu, hvad denne Skole "P. S. U." angaar, saa er Hørstads Hjerte og Raad jaaledes sammensat og sammensortet dermed, at om han end reiser bort og endog skulde dø, vil han dog ikke stilles derfra, men leve sammen med den.

Paa Anmodning talte ogsaa Prof. Grønsberg nogle Ord til Afsked. Han bad Hørstads at hilse den hjære "Vor Frelser's Mgh." i San Francisco, som han havde været Præst for i 15 Aar. Ogsaa han havde et mangeaarigt Kjendskab til Past. Hørstads. Blandt andre Ting, som han maatte beundre hos ham,

var hans uroffelige Tro. Ikke blot hans ufrømlige kristelige Tro paa Guds Raade og Syndernes Forladelse, men Tro paa at dette Arbejde med Oprettelsen af denne Skole var et Værk af Gud — han selv var bare et ringe Redskab til at forejaa Arbejdet; derfor tilkommer Gud alene Gæren.

Derpaa overrakte Prof. Grønsberg Past. Hørstads en Konvolut indeholdende en Gave fra Skolens Elever, ledsaget af et Brev, skrevet af en af dem, saalydende:

Poc. Luth. Univ., Oktober 3, '95.
Kjære Pastor Hørstads:

Motdag denne vor simple Gave, som en Erkjendelse af den Dygtighed og Kjærlighed, hvormed du har varetaget din Gjæring som President for denne Skole. Maa Gud lønne og velsigne dit Arbejde! Bort sælles Haab og Bøn er og skal blive at Herren maa foruade dig Liv og Gilt til endnu at gjøre store Ting i hans Ringeard.

Et hjerteligt Farvel og Bevel fra os alle.
Dine elskede Studenter.

Past. Larsen leverede derpaa Mrs. Hørstads en lignende Konvolut, navnlig fra Kvinder af Parkland Mgh., der skulde være et Erindrings tegn paa deres Kjærlighed til hende. De havde tænkt at kjøbe et Gulduhr for Pengene, men da Tiden blev for knapp, fandt man det bedst at overlade til hende, enten at kjøbe Uhr eller noget andet, som hun syntes passende bedst. Hun talte for Gaven.

Endelig talte Past. Hørstads i mange velvalgte Ord baade for Gaven, Samværet og Samarbejdet — samt tilstiftede os alle Herrens Velsignelse.

Musikkorpset spillede igjen et kort Stykke og saa skiltes man ad for den Aften.

Fra Missionen ved Columbias Munding.

(Fortset.)

Efter mange Bugtninger seilede vi ind i den vakre Grays River.

Afstanden fra Mundingen til Badingen ved Posthuset er i en ret Linie omtrent 4 Mil, medens Elvens Bugtninger gjør det til ca. 7 Mil.

Grays River er bred, med smilende Lavflod blandet med alvorligere Farver og Oraner, paa de lave Bredder, ligner en dansk Nø.

Norske, Danske og Svenske findes langs hele Elven opover.

Saa snart man har passeret The Devil's Alocw, den første Bugtning, smiler Charley Andersen's pene lille Pus os møde. Dette passerer og man glider paa Raens lille Bølger, forbi Seal River, en Biflod, ved hvilken er en Koloni af norske Metodister og forbi Briggs' stabelige Billo. Briggs er Sønderjyde, som de fleste ved den nedre Elv boende Danske. Der er forholdsvis tæt med Huse opeller den nedre Elv. Ja Grays River er virkelig "fyldig" paa dansk. Der er ikke sjældene langt borte minde en om, at man var i det bjergrige Washington skulde man tro det var en af Sjællands deilige Partier man havde for sig.

Det er derfor intet Under, at saa mange Danske har fundet sig Hjem her. De fleste af disse Sønderjyder er Gudsforæglere, Disciple af en vis Putnam, som i sin Tid reiste omkring og prædikede den krasseste Materialisme: "Der er ingen Gud, ingen Evighed, ingen Sjæl," og som nok udgiver det ma-

terialistiske Blad "The Truth Seeker." Dette Blads Opgave er at gjøre Nar af Bibelen, Kristendommen og kort sagt af Religion og opparter med Karikaturer til Udsæggelse af Biskaber etc.

Omder naade man Badingen efter at "Eclipse" havde stoppet paa de utallige Steder for at landfætte Passagerer eller Gods.

Passagererne var nu svundet betydeligt ind.

So uden vore Rejsende var der en i Astoria boende tysk Jøde, Fr. Bergmann, samt en Rabbi fra Portland med Kone og Datter.

Denne jødiske Rabbi har ved sin Ubrøede et Frimurermærke, som forestiller Slutskænen i en Bue og som skal betyde Kristus.

Nu det er jo et nok saa sandt Symbol. Kristus er Slutskænen (The Keystone) Sammenbindings-Stenen i Historiens Bue, det kan vel neppe nogen nægte, hvandenten han tror paa ham som Frelser og Gjenløser eller som den store Bismand fra Nazareth, men at en Jøde gaar med dette Symbol paa Maven, det forringere Symbolens Værdi og det er et ligefremt Slag i Ansigtet paa Bogen Kristendommen her i Landet.

Bed Walkers Landing er Vandhandleri og Posthus.

Her oprimler der ved Dampbaadens Ankomst af Folk fra Omegnen og Bogne med to Heste for.

Fjere Skandinaver var tilstede, blandt andre Mr. Ahlberg, som Præsterne havde truffet i Astoria for 6 Dage siden og som da havde indbudt Formand Hørstads til at besøge sine Anlæg, samt Mr. Anton Klint med Boga og Heste for at hente Præsterne hjem til sig.

Da man imidlertid allerede var taget tilhængen for denne Dag af Mr. Ahlberg, maatte Mr. Klint reise hjem med Bøstet om, at man næste Morgen skulde indfinde sig hos ham for at gjøre Brug af hans Skæffriser.

Man fulgte saa Ahlberg og ankommen til hans Hjem var man snart bændede ved et godt Middagsmaaltid, der smagte de hungrige Kroppe ovenpaa 5 Timers Rejse paa Vandet, da jo efter et gammelt Ord: "Sjælsten lærer."

Efter Maaltidet blev man med Mr. A. for at se paa alle hans Anlæg.

Mr. Ahlberg er en Mand med mange og ædle Interesser.

I sine unge Dage var han Befalingsmand i den svenske Arme og man sporer endnu Soldaten ligesom man i hans hyggelige Hjem finder en Baabenbeforation, Sporer, Epauletter og Rytterrevolver over en Dør, men han har for megen Intelligens til, som mange af hans Landsmænd, at stryke med de "Astoria minnen."

Det første, som kaldes i Diuene, naar man betræder Ahlberg's Eiendom er det rationelle Gartneri, som der drives. Først og fremst de mange og sjældne Blomster. Både foran Verandaen et Bed med pragtfulde japaniske Bliver og et andet med Levbloier og andre med forskellige smukke og vakkertende Blomster.

Mr. A. er Biavler og har en Mængde Kuber, som bringer en velsmagende Honning. Biavlen driver han ogsaa rationelt.

De sluttige Bier summede i Luften og havde det travelt.

Lidt længere borte paa Eiendommen har han gravet ud Fjælddamme. I den ene findes Karper i den anden Abbor. (Kere.)

Endnu lidt "Fra Reisen".

(Fortset.)

Under mit Ophold paa forskjellige Steder i Iowa og Minnesota forjægte jeg ogsaa at samle Abonnementer paa vort lille Blad "Pacific Herald". Og det var virkelig en Glæde at høre den omtales saa fordelagtig af dens Læsere, som Tilfælde var. Vi, som puffer med dens Udgivelse under stadigt pekunært Tryk, er os vel bevidst, at den lader meget tilbage at ønske, i baade hvad Udseende, Indhold og Ordningen af Stoffet angaar; derfor er det en Opmuntring at høre, at den dog selv i sin usfuldkomne Skikkelse læses af mange med Interesse. Vi er overbeviste om, at den har en stor Mission at udføre herude, og vi tør haabe, at den allerede nu er en væsentlig Hjælp for de enkelte Præster i deres kirkelige Arbejde. Og kunde den saa, uden paa nogen Maade at gaa vor Kirketidende iboven — hvilket vi altid skal bestræbe os paa, at den ikke skal — ogsaa finde mange Læsere og Belyndere i den østlige og større Del af vort Samfund, vilde det naturligvis være en stor Støtte for Bladet og en Opmuntring for Udgiverne. Jeg vil derfor benytte Veligheden til i ol Betsedenhed at anmode "Herald"s velvillige Læsere om at skaffe os hver en eller om muligt to nye Abonnementer. Nu er det jo saa, at rier og nyder en Kristen noget godt, saa er det hans Pligt, at hans Medmenneker og fremfor alt hans Medkristne skulde eie og nyde det samme Gode. Jeg søger mig derfor overbevist om, at dersom "Herald"s Læsere synes at den bringer dem noget godt, som de har Nytte og Betsignelse af, saa vilde de ogsaa gjerne at andre skulde have det samme Gode og nyde den samme Betsignelse. Dette kunde de da hjælpe dem til ved enten at formaa dem til at tage Bladet eller selv betale for det sendt til en Stægtning eller god Ven et eller andet Sted. 50 Cents — 1 Cent for hvert No. — er dog ingen stor Sum for den enkelte, men for Bladet bliver de enkelte 50 Cents til sammenlagte det, hvoraf det skal leve. Jeg er overbevist om, at der er mange, som har den allerbedste Villie og ogsaa ofte foresætter sig at skaffe "Herald" en eller flere Abonnementer; men — de faar sig aldrig til, de synes ikke de kan afse Tid til saadant Smaateri. Og Bladets Bestaaen afhænger da vel ikke af 50 Cents mer eller mindre! Jo, dersom mange eller de allerfleste, som nok har Villie, men ikke Tid, tænker saa, da bliver det virkelig disse enkelte nye Abonnementer, hvoraf Bladets Bestaaen kommer til at afhænge. Endnu kan et ventigt Ord tilføje. Ingen forstaa mig saa som jeg vil gjøre Bladets Læsere det til Pligt at skaffe os hver en ny Abonnent. Men vilde de nu alligevel for en Gangs Skyld tage sig sammen og af ren Velvillighed gjøre det, vilde vi være dem meget taknemmelige, og de vilde gjøre den lille "Herald" en saadan Tjeneste, at han med smilende Ansigt nok snart skulde vise sig i en bedre og større Skikkelse.

Send helst Post Office Money Order betalbar paa Tacoma, Wash., — ikke Barkland, da Barkland ikke er Money Order Office — men til T. Larsen, Barkland, Wash.

Tirsdag den 27de Aug. ankom vi til bestemt Tid og i god Behold til Tacoma. Efter at have taget en Tur ned til "The Wharf", forat Nykommerne kunde saa se Vand og Skibe og andet

Nyt, tog vi ud til Barkland, hvor vore Venner, Harkstad, Christensen, Sætra og Bekkuu tog venligt imod de færdige Rejsendebroder og beoæretede os paa det bedste. Om Aftenen var der Raadslagning om, hvorledes Missionsarbejdet herude kunde drives paa den mest frugtbringende Maade. Man søgte gjenfaldig at opmuntre hverandre til Standhaftighed og Trost, som Arbejdere i Herrens Bingeard, forat frelse Sjæle.

Reisen gik nu videre sydover til Oregon, hvor vi lykkelig og vel naaede Silverton efter et Færd paa næsten 11 Uger.

Herren være takket for sin faderlige Omhu og Varetægt paa Reisen.

N. P.

Gud er evig.

En ærværdig Olding sad med sine smaa Børnebørn i Haven: "Du har vel levet længe, kjære Bedstefader?" sagde den lille Lina.

"Ja, mit Barn! Fem og tyoti Gange saa jeg Mandeltræet blomstre og bære Frugt."

"Det er længe: Men kjære Bedstefar, hvor gammel er den gode Gud, om hvem du har fortalt os saa meget?"

"Kjære Barn, Gud er ikke et Væsen hvis Liv man kan maale efter Aar og Dage; han bliver ikke ældre, saaledes som vi; han er altid den samme og uforandret. Se hithenne paa Bjerget stod fordem et smukt, befæstet Slot, nu sees kun elendige Ruiner. Jeg var i min Ungdom rask, og nu gaar jeg bjet af Alderdom, og mine Lemmer skæler. Saaledes er alt det Jordiske foranderligt og forkrænkeligt, og selv den legemlige Himmel vil engang forgaa. Kun Gud bliver, som han er, og hans Aar saa ingen Ende. Derude under hin høi hviler Sjælet af din jordiske Fader, og snart skal ogsaa jeg dø og mit Lege-me lægges til Hvile."

Bed disse Ord af Oldingens Mund begyndte Lina at græde og sagde:

"Hvad skal der da blive af mig, kjære Bedstefar, naar du dør, og hvem skal da sørge for mig?"

"Vær rolig, mit Barn! Om end jeg dør, lever dog Gud, og han vil sørge for dig. Vær kun sluttig og god, saa vil du aldrig være forladt."

Lina saa op til Himmelen, Kjuste derpaa sit Ansigt og græd. Men Oldingen tog hende ved Haanden og sagde ventlig:

"Græd ikke, mit Barn! Gud Fader hilsoppe dig aldrig, og han vil ikke slippe dig. Han vil igjen give dig gode Menneker i mit Sted, som vil tage sig af dig, ligesom jeg gjorde, da dine Forældre døde."

Knapperes Historie.

Det kan maaske ikke være uden Interesse at erklære, at den første Oprindelse til Brugen af Knapper stammer fra et nødvendigt Militærbehov og omtrent saaledes sammen med den første Oprindelse til de naaende Hæere. Da Karl den Store (død 1036) dannede en Livvagt af 1000 Huskarle, og andre Herktere fulgte hans Eksempel, begyndte man at tænke paa at gjøre Klædebragten mere bekvem for Stridsmanden og tilfælde mindre besværlig. I Europa havde man adopteret Oldtidens Kulturfolks Maade at sammenholde de foldelige Klæder paa, nemlig med Agtasser

(i: en Krampe eller Spænde) og Bælter; men efterhaanden blev man fjed af denne Maade, da den kun daarlig passede til et varmt Klima og tilfælde var dør, derfor maatte man helst have tætsluttede Klæder, der kunde gjøre Bevægelse fri og ugenert for Stridsmanden. Man gjorde saaledes først Forsøg med spidse Naale af Fisleber, der brugtes som mere nuværende Knappenaale; derpaa kom virkelig Metalnaale, senere Hægler og tilfjeldt smaa Tværstykker af Ben med tilsvarende Stroppe, hvilket imidlertid ikke viste sig holdbart. Da gjorde i Begyndelsen af det 14de Aarhundrede en dansk Mand ved Naavn Knobbe en Opfindelse, idet han forjævede Benplader med Pine, som blev fjedede fast i Klædningsstykkerne, og i den tilsvarende anden Del blev der Naaret et Hul, i: et Knappul. Knapperne, som bleve opfaldte efter deres Opfindelse kom nu navnlig blandt Krigsfolket meget hurtig i Brug, og man kan uden Overdrivelse sige, at denne tilfjældende ringe Opfindelse paa Klædebragtenes Omraade har været ligejaa epokegjørende i Klædernes Historie, som Krudtet og Bogtrykkerkunsten paa andre Omraader; thi efter Knappens Opfindelse forjævede de vide Klæder for bestandig. Ogsaa hos Adel og Borgerfolk indjæretes Knapper hurtigt; saaledes skriver den bønsmiste Historieforfatter Hagedius i 1367, at det ikke var sjældent, at velhavende Folk bar 5—6 Skolle Knapper paa Klæderne. Til Trods for de daværende indskrænkede Samvæmsmidler gif Knappens Udbredelse saa raskt for sig over hele Kontinentet, at den efter neppe 80 Aars Forsøg blev baaret jaavel af den fornemme Spanier som af den russiske Bønde.

Nyheder.

Om Aarsfesten vil næste Nummer af "Herald" indeholde en liden Beretning.

"P. S. U." har nu 63 Elever, men Indvandringen fra Stantwood, Wash. og Silverton, Ore., er neppe begyndt.

Formand Harkstad med Hustru og de 4 mindste Børn (de 3 ældste er her tilbage) ankom lykkelig til San Francisco den 8de ds.

Betalt for Herald.

Gunder Amundsen, Ridgeway, Ia., Marit Gulbrandsen, Hayward, Minn., Mrs. Mathias Nilson, Glenville, Minn., G. N. Salosen, Marshfield, Ore. Mrs. Marit Holt, Fir, Wash., E. Wenssen, Barkland, Wash., Jacob T. Røsholt, J. J. Torgerson, Scandinavia, Wis., Lauritz Carlsson, Helena, Nev. Engel Olsen, Great Falls, Mont., Louis Nielsen, Dickton, Wash., G. O. Brude, Sverdrup, S. D., hver 50 Cents. Miss Clara Starck, Clark, Iowa, 25 Cts. Rev. D. Svendsen, Jackson, Minn., 75 Cts. Joer Furness, Norman, N. Knudsen, Stillquamsid, Wash., hver \$1. Post. N. P. Kavier for en Souvenir 50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Hans Gulbrandsen, Albert Lea, Minn. Capt. Olsen, Oakland, Cal., hver \$10. A. O. Sæter, Willmar, Minn., \$2. Rev. D. E. Solfeth, Watson, Minn., \$5. Paul Anderson, San Francisco, Cal., \$2.

Nur for en hidtig Mand.

En døbt Hebræer i Subarita blev spurgt, om han levede i Fred og Kjærlighed med sin Kone. Han svarede: Jeg har en meget god Kone, men hun har en meget ond Mand; thi jeg kan ofte bruge mange Ord og bliver meget fortrædelig over Smaating. Men, ser min Kone, at det er saaledes sat med mig, saa er hun ganske stille og beviser mig liden som før sin fulde Kjærlighed. Jeg maa da komme mig og bede hende om Forbættelse."

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen, ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dermed mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa uldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Der er god Anledning for Gutter og Piger til at gaae baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Uge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade vandne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Den 19de September 1895 begyndte "Pac. Luth. Univ." sit andet Skoleaar. Første Termin slutter den 19de December. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Fjeld og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Sportsband og Typewriting betales særskilt. Værelse koster fra 25 Cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen.

I Barnekolen gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sedvante Commonkolefag. Omkostningerne i denne Uddeling er: Skolepenge 35 Cts, Værelse 10 Cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen.

Ansøgninger om Oplagelse indsendes snarest muligt til Rev. O. Svensberg, Barkland, Pierce Co., Wash.

— Mange Menneker ser op til Styerne for Arbejde, som Gud har lagt under deres Fødder.

Uye Vaxer Uye Priser.

Hvis Du vil have en Klædning, der passer, af nyeste Mode og lavet af bedste Væi, der findes i Markedet, da kom og se, hvad vi har at byde, førend Du kjober andetsteds.

Vort Lager, er større end nogensteds før, og vore Priser ere lavere end hos nogen af vore Konkurrenter.

Tilstrællelig Kapital sætter os istand til at kjoibe billigere end vore Konkurrenter, der maa bruge Kredit.

Vi nævner her nogle af vore Godtjydsartikler:

- Satinette ulst for Mand = = = = \$3.00
- Cutting flannel Overstjorter for Mand = .20
- Arbejdsstø for Mand = = = = .96
- Fine Dress stø for Mand = = = = \$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pac. Ave. ligeoverfor N. N. Depot.
Hans Fortelson, Bestyrer.

Tiljalg.

Et Hus paa fire Værelser med Tilbygninger. Der er fer Lotter, hele Stykket er 150 X 150 Fod. Det er 10 Minutters Gang fra Pac. Luth. University og to Bloks fra Railroad Platform. Der er et godt Stakit rundt hele Eiendommen, og over et Dusin Frugttræer. Glover Creek løber lige over Hjørnet af Eiendommen. For alt dette forlanges \$400, alt kontant, eller \$300 kontant og \$100 paa et Aar med 4 pCt. Rente. God Lette. Man henvende sig til Pacific Herald, Parkland, Pierce Co. Wash.

Land for Salg.

2000 Acres Land billigt for salg, alt i et Stykke. En Del af det er ypperligt Jærningeland og Resten særdeles egnet for Frugtavl og Dairy purposes. Der er baade Høiland, Bottonland og Skovland.

Er derfor særdeles passende for en Koloni. Standinaver ønskes helst. Det kan udlægges i Stykker paa mange eller faa Acres efter Behag. Landet er beliggende i den frugtbare Willamette Valley i Staten Oregon og omtrent 7 1/2 Mil fra en livlig By paa omkring 5000 Indbyggere. Det skal ogsaa bemærkes, at dette Land ikke ligger ude i Vildnisstet, men i en kratt, hvor der har været jettet rundt omkring i mange Aar. Dette Stykke Land er nu under disse pinagtige Tider, da Landpriserne ogsaa er trykket ned, at faa efter vor Mening for nær sagt en Spotpris. Mænd, som eier det, er ængstelig for at sælge, men han vil sælge alt under et. Her er altsaa en god Anledning for en eller flere af vore norske Pengemænd til at gjøre et godt Investiment ved at kjoibe dette Land og saa starte en Koloni. Den eller de, som har Cash kan her gjøre en god Bargain.

For nærmere Underretning henvende man sig til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Skandinavisk APOTHEK.

Norske Familie-Mediciner
P. Jensen, Fern Hill. Abent Dag og Nat

Tacoma Tidendes Boghandel.

- Bibler m. Oversættelse Guldsmit Skindbind 9x6—\$2.75
  - 9x6—\$3.00
  - Lommebibler " med Omflag \$1.60
  - " " uden " \$1.35
  - Nytestamenter " " \$0.75
  - Synodens Salmebøger " " \$0.65
  - Landstid med eller uden Text i stort Udvalg fra 50Ct til \$1.30.
  - Forstjelli Bøger af Pastor Kunde pr. Stk. 75Ct.
  - Synode Bibelhistorie 25Ct Forklaring 25Ct, Katekismus 15 "
  - W. o. N. B. C. 15C
- Tacoma Tidende Tacoma, Wn.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Vilkaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jærbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Vnske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevoget med Stog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel stillet, for Kreaturavl, og et Meieri kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Lortehus for Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

BROOKDALE FEED STORE

Dealers in Hay, Grain, Flour and Feed of All Kinds. CASH PAID FOR HIDES. Eggs Taken in Exchange for Goods. Terms Cash or its Equivalent. Brookdale, Wash.

Send efter dem.

Beretninger fra den Norske Synodes fire Distriktsmøder er nu istar færdige. De indeholder mange gode Sager af stor Betydning for enhver, der har Hjerte for det kirkelige Arbejde. Kjøst og fremst findes der lærerige og opmuntrende Foretalehandlinger, der næst Indberetninger og Raadslagninger om de større praktiske Gjøremaal i vort Samfund. Alle fire Beretninger indbundne i Papbind koster blot 65 cents.

Send efter dem til "Lutheran Publishing House", Decorah, Iowa.

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af Ilte og C Street, Tacoma, Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery and Coffee Parlors.

B. Kraabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes. 1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

A. H. Bell

Alle Slags Smede- og Træarbejde.

Sæsteskoning i Særdeleshed.

Alt for rimelig Betaling.

Brookdale, Wash.

For Salg.

En Lot med Store 20 X 30 to Etager høit overste Etage indrettet for Familiebequemmelighed, Brønd og en liden Barn ca. 400 Fod fra Universitetet, meget billigt hvis Handel kan ske strax. For videre Underretning henvender man sig til Pacific Herolds Udgivere Parkland, Wash.

C. QUEVLL

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455. Kontortid 11-12. 2-4. 7-8. Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmed og Juveler.

Et stort og admærket Udvalg af Jewelry, solid og plated Sølvsager og optiske Instruementer.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - - - - Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,

og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland - - - - - Wash.

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Wash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President.
H. C. Svatvold, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindfættninger. Kjøber og sælger Væxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaenier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de første transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. N. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association . . .

Udkommer hver Uge og koster forsludsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentfamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3. Tordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000
P. H. Caesar, President.
E. W. Enos, Vice President.
O. S. Helvig, Cashier.
J. S. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors.

Dowmer E. L. Stiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson
G. L. Holmes, Theo. Gosmer, Geo. P. Eaton, P. H. Caesar, E. W. Enos, J. S. Vanderbilt.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.